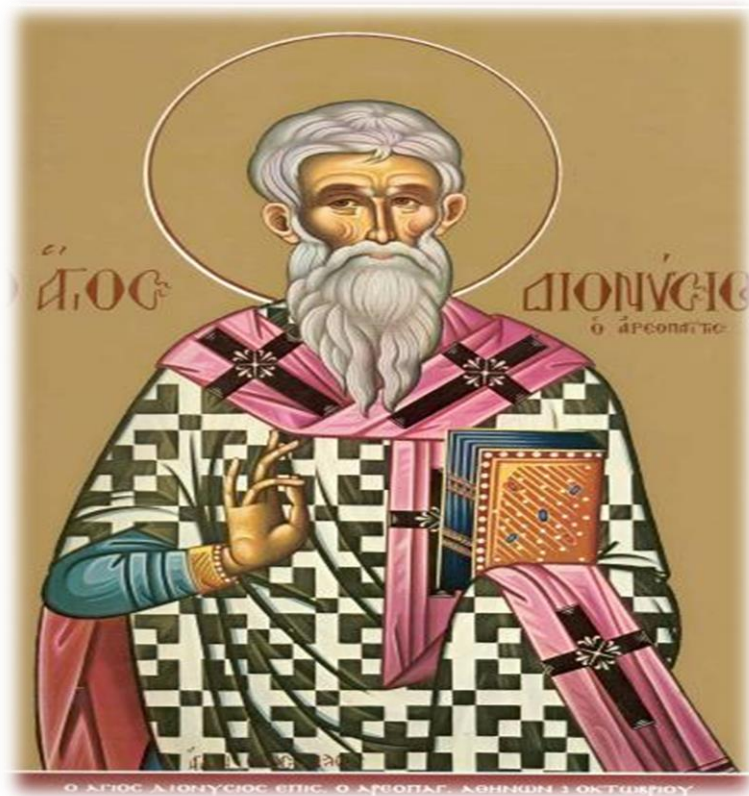

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2023.

ΤΡΙΤΗ. ΙΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν,
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
• Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
• Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν
ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
• Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

- Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 - Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 - Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

ΑΝΟΙΞΑΝΤΑΡΙΑ

**Ανοίξαντός σου την χεῖρα, τα σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητας,
αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον
ταραχθήσονται**

(Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια)

Αντανελείς το πνεύμα αυτών και

εκλείψουσι, και εις τον χουν αυτών
έπιστρέψουσιν

(Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια)

Εξαποστελείς το πνεύμα σου και
κτισθήσονται, και ανακαινιείς το
πρόσωπον της γης

(Δόξα Σοι Πάτερ, Δόξα Σοι Υιέ, Δόξα Σοι
το Πνεύμα το Άγιον Δόξα Σοι ο Θεός
Αλληλούια)

Έτω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας·
ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις
αυτού

(Δόξα Σοι Άγιε, Δόξα Σοι Κύριε, Δόξα Σοι
Βασιλεύ Ουράνιε, Δόξα Σοι ο Θεός
Αλληλούια)

Ο επιβλέπων επί την γην και ποιών
αυτήν τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων
και καπνίζονται

(Δόξα Σοι Άγιε, Δόξα Σοι Κύριε, Δόξα Σοι
Βασιλεύ Ουράνιε, Δόξα Σοι το Πνεύμα
το Άγιον, Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια)

Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω
Θεώ μου έως υπάρχω

(Δόξα Σοι Τρισυπόστατε Θεότης, Πάτερ,
Υιέ και Πνεύμα, Σε προσκυνούμεν και
δοξάζομεν, Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια
).

Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δε
ευφρανθήσομαι επί τω Κυρίω

(Δόξα Σοι Πάτερ άναρχε, Δόξα Σοι Υιέ
συνάναρχε, Δόξα Σοι το Πνεύμα το

**Άγιον, το ομοούσιον και ομόθρονον,
Τριάς Αγία Δόξα Σοι, Δόξα Σοι ο Θεός
Αλληλούια).**

**Εκλείπειεν αμαρτωλοί από της γης και
άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς
(Δόξα Σοι Πάτερ, Δόξα Σοι Υιέ, Δόξα Σοι
το Πνεύμα το Άγιον, Τριάς Αγία Δόξα
Σοι, Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια).**

**Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον ο ήλιος
έγνω την δύσιν αυτού, έθου σκότος και
εγένετο νυξ**

**(Δόξα Σοι Βασιλεύ επουράνιε, Δόξα Σοι
Παντοκράτωρ συν Υιώ και Πνεύματι,
Δόξα σοι ο Θεός Αλληλούια)**

**Ως εμεγαλύνθη τα έργα Σου Κύριε,
πάντα εν σοφία εποίησας**

**(Δόξα Σοι Πάτερ αγέννητε, Δόξα Σοι Υιέ
γεννητέ, Δόξα Σοι το Πνεύμα το Άγιον,
το εκ του Πατρός εκπορευόμενον και εν
Υιώ αναπαυόμενον, Τριάς Αγία Δόξα
Σοι, Δόξα Σοι ο Θεός Αλληλούια).**

**Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.
Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων αμήν.**

**Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια,
Δόξα Σοι ο Θεός αλληλούια.**

**Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια,
Δόξα Σοι ο Θεός αλληλούια.**

**Αλληλούια, Αλληλούια, Αλληλούια,
Δόξα Σοι ο Θεός ημών ΔΟΞΑ ΣΟΙ.**

- **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ**
σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος
ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ.
 - Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν
αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων,
καὶ καπνίζονται.
 - Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ
τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 - Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ
δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 - Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Καὶ πάλιν**
- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
- Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

**Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
 Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
 εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
 δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
 σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
 χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
 μου, Κύριε.

Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
 θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
 Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους

πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,

καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 Ἐν ὁδοῦ ταύτῃ, ἣ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
 παγίδα μοι.
 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.
 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
 ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
 μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ
 ἀνταποδοῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
 εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
 Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
 ἴλασμός ἐστιν.

**Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος Β' Ὅτε ἐκ τοῦ
 ξύλου.**

Δεύτε Αθηναίων οικισταί και των
 Δικαστῶν αι χορεΐαι ανευφημήσωμεν
 νυν Θεῖον Διονύσιον ιερομάρτυρα, ὅτι
 πρῶτος συνέλαβε το κήρυγμα Παύλου

πίστιν τ' απεδέξατο της Αναστάσεως,
 Πρώτος δε γεγονώς αρχιθύτης εν τη
 Αθηνών Πολιτεία πρώτος και μαρτύριον
 εδέξατο.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
 ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
 μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
 μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος Β' Ὅτε εκ του ξύλου.

Ὅτε παραγένου σαρκικῶς εν τη Φαραῶ
 πολιτεία γνώσιν αυξήσαι ποθῶν, ἥλιος
 εσκότισται και γη ερρίγησε· ἅμα νους
 και καρδιά σου δεινῶς εδονήθη και την
 σην διάνοιαν το φως κατηύγασε· τότε
 γοερῶς ανεβόας· «Ἡ Θεός αἶδιος πάσχει
 ἡ το παν εν γη σαφῶς ἀπόλυται».

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
 νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
 Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος Β' Ὅτε εκ του ξύλου.

Ὅτε διηκόνεις νουνεχῶς εν Αρείω Πάγω
 Δικαίω εν ταις Αθήναις, σοφέ, Παύλος ο
 Απόστολος σαφῶς ἐκήρυξε του Χριστοῦ
 την Ανάστασιν και την παρουσίαν, εν ἡ
 μέλλει κρίνεσθαι η οικουμένη ποτέ. Τότε
 εκολλήθησ τω Παύλω, ὅτι ση καρδιά
 εφλέγη γνώσεσθαι αὐτίκα την ἀλήθειαν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
 πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
 λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
 ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ως γενναίον εν
μάρτυσιν.**

Ως ο Παύλος κατέλιπεν Αθηνών πόλιν
ένδοξον, σην φροντίδ' ανείληφεν
Ιερόθεος και την σην γνώσιν κατηύθυνε
προς ον η καρδία σου εξ ονύχων απαλών
φλογερώς επεφέρετο, Θεόν άγνωστον.
Και γνωρίσας αυτόν τη αληθεία
διεποίμανας αξίως το σον θεόσδοτον
ποίμνιον.

Ψαλμός 116.

Στίχ. Αίνεΐτε τόν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αυτόν, πάντες οί λαοί.

Ἦχος δ'. Ως γενναίον εν μάρτυσιν.

Την σην πόλιν εποίμανας συνετώς,
Διονύσιε, και ναούς και είδωλα
εξηρήμωσας· τας δε ψυχάς του ποιμνίου
σου αρδεύων σοις ρήμασι και αυγάζων
δαψιλώς εις ναούς συ μετήλλαξας του
Παντάνακτος. Πλην, προσκρούσας τοις
λάτραις των ειδώλων τη καμίνω
παρεδόθης ευαρεστών τω Κυρίω σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος δ'. Ως γενναίον εν μάρτυσιν.

Αποστόλων οι πρόκριτοι εν νεφέλαις
ηρπάγησαν θεαρχίω νεύματι
Παντοκράτορος του παραστήναι εν
σώματι εις Κοίμησιν άφθορον
Πλατυτέρας ουρανών της τεκούσης τον

Ἄπειρον και Αχώρητον. Τότε ουν συν αυτοίς κατηριθμήθης και νεφέλη μετηνέχθης εξοδιάσαι την Ἄσπιλον.

Δόξα ... Ἦχος πλ. β'.

Δεύτε, των Αθηνών οικισταί και της Ελλάδος απάσης εορτασταί τον του κλεινού άστεως πολιούχον Διονύσιον ευφημήσωμεν. Ούτος γαρ μνηθείς τω «Αγνώστω Θεώ» κατεστάθη της πόλεως ταύτης ποιμενάρχης και πατήρ. Βιώσας δε εναρέτως και ζηλωτών προς καθαίρεσιν των ειδώλων αναλωθείς, τω πυρί παρεδόθη και τοις Μάρτυσι κατηριθμήθη. Ὅθεν, αυτόν κατά χρέος τιμώντες, αναφωνούμεν κράζοντες· Ως έχων παρρησίαν προς Κύριον μη παύση δεόμενος υπέρ πάντων ημών.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον . Ἦχος πλ. β'.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
 τίς μὴ άνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, **σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

ή

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον . Ἦχος πλ. β'.

**Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον
κριθῆναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτόν σε
στήσαντες ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροὺς
κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ, καὶ
Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι,
πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι, καὶ
βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ
συγκατακρίνομαι Κύριε· ὄθεν καὶ
προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν
στεναγμοῖς, ἢ Θεοτόκος ἐκραύγαζε,
μόνε πολυέλεε.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας Ἦχος δ'.

**Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.**

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς
μου, ὁ Θεὸς της δικαιοσύνης μου, ἐν
θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ
κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

**Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. 10, 7 &
3, 13-16 & ἐκλογή).**

**Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ
εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ.**

Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ
θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ
αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ
ἀργυρίου θησαυρούς, τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ
λίθων πολυτελεῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ
οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστὸς ἐστὶ πᾶσι τοῖς
ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ
ἄξιον αὐτῆς ἐστὶν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος
αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ
καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν
ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ,
καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς
ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μοι ἔξοδοι
ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ
Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ
προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων,
ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν

καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ
 ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια,
 ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς
 ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
 ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν,
 νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ
 ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
 Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ
 ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, ὅτι
 ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου,
 ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη
 ψευδῆ, μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ
 ῥήματα τοῦ στόματός μου. Οὐδὲν ἐν
 αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες,
 πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ
 τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ
 ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ
 ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε
 πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα
(Κεφ. Γ . 1-9).

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη
 άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν
 οφθαλμοίς αφρόνων
 τεθνάσαι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος
 αυτών, και η αφ' ημών πορεία
 σύντριμμα· οι δε εισίν εν
 ειρήνη. Και γαρ εν όψει ανθρώπων εάν
 κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας
 πλήρης. Και ολίγα

παιδευθέντες, μεγάλα
 ευεργετηθήσονται. Ὅτι ο Θεός επείρασεν
 αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους
 εαυτού. Ως χρυσόν εν χωνευτηρίω
 εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα
 θυσίας προσεδέξατο
 αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπής αυτών
 αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν
 καλάμη
 διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και
 κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών
 Κύριος εις τους
 αιώνας. Οι πεποιθότες επ' αυτώ,
 συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν
 αγάπη προσμενούσιν
**αυτώ· ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις
 αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς
 αυτού.**

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15).

Δίκαιοι εις τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ
ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν
παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ
βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ
διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου·
ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ
τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται
πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ
ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν
ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα,

δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα,
 κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα
 ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ
 ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν.
 Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς
 παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ
 βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου
 τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·
 καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις
 ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ'
 αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ
 συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται
 αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ
 ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν
 τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
 περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
 Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε·
 μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς.
 Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
 γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι
**ἔδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ
 ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν

τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῶ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ

Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ

αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ **διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.**

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἦχος α΄.

Σεμνύνου καὶ χαίρε, Αθηνῶν πολιτεία, ὅτι ἐκ σου ἀνατέταλκε σεβάσμιος θύτης, ὁ θεῖος Διονύσιος. Ευρών γὰρ τὴν πόλιν «κατείδωλον ούσαν» ἔργον αὐτοῦ πεποίηκε ταύτην ἐκ τῶν εἰδώλων ἐπιστρέψαι καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ βιούντας τῷ Χριστῷ κατηγήσαι καὶ βαπτίσει. Τοῦτο δὲ εὐτυχήσας κατιδεῖν τῷ τυράννῳ παρεδόθη καὶ τὸν διὰ πυρᾶς θάνατον ἠδέως ἐδέξατο. Τη χορεία δὲ τῶν

ιερομαρτύρων προστεθείς πρεσβεύει
απαύστως υπέρ των ψυχών ημών.

Ήχος β΄.

Κανών αρετής, γυμναστής εις ευσέβειαν
και αληθής της πλάνης ολοθρευτής
κατεστάθης, ώ Διονύσιε. Ευαρεστήσας δε
τω Θεώ και εαυτόν θυσίαν άμωμον
προσενέγκας κατεστέφθη σου η κεφαλή
τω αμαραντίνω στεφάνω των καλλινίκων
Μαρτύρων. Διο, γεραίροντες την μνήμην
σου και τον σε δοξάσαντα ευλογούντες,
αιτούμεθα παρ' αυτού δια σου ταις
ψυχαίς ημών ιλασμόν και το μέγα έλεος.

Ήχος γ΄.

Άριστος οικονόμος Χριστού κατασταθείς
και γνήσιος θεράπων των ψυχών
καθιερωθείς ώ Διονύσιε, εκαλλιέργησας,
ό ο Παύλος εφύτευσεν ο Ιερόθεος
επότισε και η χάρις του Θεού ηύξησε
ταις ακτίσι του Παναγίου Πνεύματος.
Όθεν, οι εν Αθήναις οικούντες και δια
σου φωτισθέντες, γεραίρομεν την
μνήμην σου, και εκζητούμεν την χάριν
σου, ήν έχοιεν ευελπιστούμεν, δια των
σων ικεσιών, παρά Χριστού του Θεού
ημών.

Ήχος δ΄.

Των Αθηνών γόνος άριστος και
φιλοσόφων έκγονος υπάρχων, τη
επιστήμη της φιλοσοφίας ανίχνευες
άγνωστον Θεόν. Όμως τούτον εγνώρισας

διδαχή του Παύλου. Και εφωτίσθη η ση
διάνοια, και επορεύθη εν πραότητα και
δικαιοσύνη. Σφραγίσας δε τον βίον δια
του μαρτυρίου, ανήλθες εις ουρανόν εκεί
ένθα το πνεύμα πνει. Απολαύων ουν τα
χαρίσματα του Πνεύματος, πρέσβευε
υπέρ ημών, όπως κατά χάριν μεθέξωμεν
τούτων εν τη εσχάτη ημέρα της κρίσεως.

Δόξα .. Ήχος πλ. α'.

Επικουρία του ζώντος Θεού Επικουρείων
ηδονικάς δοξασίας απέρριψας. Και τη
αληθή σοφία ελλαμφθείς τας Στωϊκών
αντιφάσεις εκ της ψυχής σου απέβαλες.
Και γεγονός της υπερθέου σοφίας
καταγώγιον εν ιερεύσι και μάρτυσι
διακριθείς, ιερομάρτυς Διονύσιε. Διο επί
τη μνήμη σου αγειρόμενοι ανυμνούμέν
σε, και τον σε δοξάσαντα μεγαλύνομεν,
αιτούμενοι παρά σου την προς Θεόν
μεσιτείαν προς σωτηρίαν των ψυχών και
των σωμάτων ημών.

Ἄμην.

**Εις τον Στίχον. Ήχος πλ. α'. Χαίροις
ασκητικών.**

**Πόλις των Αθηνών η κλεινή επί τη
μνήμη σου επαίρεται, όσιε, και χάρει
αβρυνομένη και εγκουχάται εν σοί, ότι
σε κατέχει αντιλήπτορα. Ποιμάνας γαρ
ταύτην συ συναπτοίς πλείστοις έτεσι, και**

γαλουχήσας και εκθρέψας εν Πνεύματι,
 εποδήγησας προς Χριστόν πλήθος
 άμετρον. Πρέσβευε ουν προς Κύριον,
 ευχαίς και δεήσεσι και ικεσίαις
 απαύστοις διαφυλάττειν την πόλιν σου
 και ταύτην οικούντας εκ παντοίων
 νοσημάτων και περιστάσεων.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν και
 η μελέτη της καρδιάς μου σύνεσιν.

Γόνος των Αθηνών ευκλεής και
 φιλοσόφων οπαδός εγκρατέστατος
 ανήλθες υπεραξίως αναβαθμούς
 δικαστών και Αρείου Πάγου βήμα
 κράτιστον. Και Παύλου ακήκοας
 σθεναρόν θείον κήρυγμα δημηγορίαν,
 Αθηναίους ξενίζουσαν, εκδιδάσκουσαν
 αληθή Θεόν άγνωστον. Τότε και
 κατενύγη σου ψυχή και διάνοια και
 λογισμός και καρδιά και ωκειώθης τον
 Κτίστην σου, προς ον εκολλήθης και
 προσήχθης μαρτυρίω δια την πίστιν σου.

Στίχ. Στόμα διακαίου αποστάζει
 σοφίαν χείλη δε ανδρός επίστανται
 χάριτος.

Παύλου την διδαχήν ασπασθείς και την
 αυτού δημηγορίαν δεξάμενος απέρριψας
 εικασίας και δοξασμούς Στωϊκών και
 Επικουρείων φληναφήματα. Και πόθω
 φλεγόμενος εκμαθείν την αλήθειαν
 Ιεροθέω εναπέθηκας φρόνημα και
 εξέμαθες παρ' αυτού πίστιν άπασαν.

Τότε κατεπιστεύθη σοι Ελλάδαος το
κόσμημα, η Αθηνών Εκκλησία, ήν
θεαρέστως εποίμανας. Αυτήν ουν και
σκέπε κραταιά σου προστασία
αδιαλώβητον.

Δόξα .. Ἦχος πλ. β'.

**Τον ιεράρχην και συμμύστην των
Αποστόλων**, τον θείον Διονύσιον, δεύτε,
πιστοί ευφημήσωμεν. Ούτος γαρ, τον
Χριστόν εν τοις αυτού κόλποις
εισοικισάμενος, ήρε τον σταυρόν αυτού
αξίως και προστάς της των Αθηνών
Εκκλησίας ηνάλωσεν εαυτόν εις δόξαν
Θεού. Τούτω προσατενίζοντες εν τω
περικειμένω νέφει των Μαρτύρων του
Κυρίου Ιησού εκβοώμεν και λέγομεν·
Ιερομάρτυς αξιάγαστε, μη διαλείπης
πρεσβεύειν υπέρ ημών προς Κύριον.

Και νυν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
του Ιεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

ή

Και νυν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

**Ὅρῳσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ
κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὄρῳ,
μυστήριον Υἱέ μου, πῶς ἐπὶ ξύλου**

θνήσκεις, σαρκί κρεμάμενος, ζωῆς
χορηγέ;

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

**Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῶ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

**Χαίρει ἔχουσα Ἀθηνῶν πόλις
αντιλήπτορα καὶ πολιοῦχον τον
πρωτεπίσκοπον αὐτῆς Διονύσιον,
Ἀρχιερέων λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα καὶ
των μαρτύρων σεμνὸν επικόσμημα¹⁸
Ἀξιάγαστε, Χριστόν τον Θεόν **ικέτευε**
τηρεῖν ἡμᾶς καὶ πόλιν σου ἀπεύραστον.**

Δόξα Πατρί .. Ἦχος δ΄.

**Τον σοφον Ἱεραρχην πιστοι τιμησωμεν
Διονυσιον υμνοις αυτον γεραιροντες ως
πολιουχον Ἀθηνων και αντιληπτορα ως
σοφον υφηγητην και σαφη ερμηνευτην
της ανω μυσταγωγιας και ως ευχαις**

αυτου πασιν ημιν δωρουντα το μεγα
ελεος

Καὶ νῦν .. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἀπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἀπόλυσις.**ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!****Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
 Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
 εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
 αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
 Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
 τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
 Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
 σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, ἥς **το γενέθλιον εορτάζομεν**, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, **ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.**

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2023.

ΤΡΙΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων**

δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· **διότι ἔτεκες**
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
 νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
 εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
 στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
 β')**.

Ψαλμὸς 3

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
 πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
 σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
 (διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα

μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
 φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
 ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
 τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
 σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς
 μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
 συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
 σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
 ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
 τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
 ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
 οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
 προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
 εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
 προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
 κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
 ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
 μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

έταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'

ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
 οὕτως εὐλόγησω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν

τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν

ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμός 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μη γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῆ ἐπιλελησμένη;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωῖ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,

ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἢ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσεῖ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν

τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
 αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
 εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται

ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
 ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος·
 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
 ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδιά μου.
 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
 χειρῶν σου ἐμελέτων.
 διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 (διάψαλμα).
 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
 ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
 λάκκον.
 ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
 σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς

ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α' . Έξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ, β' . Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ, γ' . Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ' .

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ' . Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα Ἀθηνῶν πόλις ἀντιλήπτορα καὶ πολιούχον τον πρωτεπίσκοπον αὐτῆς Διονύσιον, Ἀρχιερέων λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα καὶ των μαρτύρων σεμνὸν ἐπικόσμημα¹⁸ Ἀξιάγαστε, Χριστόν τον Θεόν ἰκέτευε τηρεῖν ἡμᾶς καὶ πόλιν σου ἀπεύραστον.

Δόξα Πατρί .. Ἦχος δ' .

Τον σοφον Ἱεραρχην πιστοι τιμησωμεν Διονυσιον υμνοις αυτον γεραιροντες ως πολιουχον Ἀθηνων και αντιληπτορα ως σοφον υφηγητην και σαφη ερμηνευτην της ανω μυσταγωγιας και ως ευχαις

αυτου πασιν ημιν δωρουντα το μεγα
ελεος

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, **καὶ**
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ἔστι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετά την α΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Ἱεράρχην τὸν σεπτὸν εὐφημοῦμεν,
τὸν καθαιρέτην τῶν εἰδώλων ὑμνοῦμεν,
ὅτι ἐκ πλάνης ἔσωσε λαὸν Ἀθηνῶν,
ἅπαντας πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν ἀγαγῶν
ἀληθοῦς Θεοῦ καὶ πρὸς τὴν εὐσέβειαν
τὸν λαὸν ὀδηγήσας. Προσενεγκῶν δὲ
ἑαυτὸν Θεῷ θυσίαν ζῶσαν τὸ στέφος
ἔδέξατο.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκον εὐλαβῶς ἀνυμνοῦμεν καὶ
μεγαλύνομεν αὐτὴν καὶ προσκυνοῦμεν
ὅτι τὸ γένος ἔσωσε τοῦ πρώτου Ἀδάμ.
Ἔτεκε γὰρ τὸν τηρήσαντα κεφαλὴν τὴν
τοῦ ὄφεως καὶ ἐλευθερώσαντα ἐκ τῆς
τούτου δουλείας. Καὶ νῦν προσβλέπομεν
πρὸς οὐρανὸν εὐελπιστοῦντες οἰκῆσαι
παράδεισον.

Μετά την β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Θεὸν ποτὲ θνήσκοντα ἐν τῷ Σταυρῷ
καθορῶν ὁ ἥλιος ἔκρυψεν ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς φωτὸς τὴν
λαμπρότητα. Τότε καὶ ἀνεφώνεις ἐν
πολλῇ ἀπορία. Ἡ Θεὸς μέγας πάσχει, ἢ

τὸ πᾶν ἀπωλέσθη. Αὐτὸν ποτὲ ἐν
Ἀθήναις ἠδέως ἐγνώρισας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νεφέλαις συνέδραμον σὺν Ἀποστόλοις
ὁμοῦ σεπτὸς Διονύσιος καὶ Ἱερόθεος
κηδεύσαι σέ, Δέσποινα. Ἦνπερ καὶ
καθορῶντες τοῦ Υἱοῦ ταῖς ἀγκάλαις
ὑμνησαν θεαρέστως ἐν φωναῖς
θεσπεσίαις. **Σὺν τούτων ταῖς ἱκεσίαις**
σῶσον τοὺς δούλους σου.

Μετά τον Πολυέλεον. Ἦχος δ'. Επεφάνης
σήμερον.

Ἐν Ἀθήναις ἔλαμψας ὡς ποιμενάρχης καὶ
αὐτᾶς κατηύθυνας πρὸς πίστιν τὴν
παναληθῆ. Διο τιμῶμεν τὴν μνήμην σου
οἱ ἐν τῷ Ἄστει οἰκοῦντες, πανεύφημε.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀρρήτως τέξασαν τὸν Θεὸν Λόγον
ἀνυμνοῦμεν ἅπαντες καὶ μεγαλύνομεν
σεπτῶς, ἐν προθυμίᾳ κραυγάζοντες.
Χαῖρε Παρθέने, ἡμῶν ἡ βοήθεια.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ακούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ι' 1 – 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας
πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω
ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας
εἰς τὴν αὐλήν τῶν προβάτων ἀλλὰ
ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης
ἐστίν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ
τῆς θύρας ποιμὴν ἐστίν τῶν προβάτων.

Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ
πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ
ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ
ἐξάγει αὐτά. Ὄταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ,
ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ
πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν

τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἄλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἄλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον [πρὸ ἐμοῦ] κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνω ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα ... Ἦχος β'

Ταῖς του Ιεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου

Ιδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Αρείου Πάγου το Βῆμα καταλιπὼν το ιερὸν της Εκκλησίας Βῆμα κατέλαβες,

δικαστικήν ανταλλάξας εσθήτα τω ιερῷ
ποδήρει των Λειτουργῶν του Υψίστου.
Διαφλεγείς δε τω πόθῳ του Ιησοῦ εν ταις
ψυχαῖς πολλῶν τα φως Αυτοῦ ἠναψας
και εἶδωλα κατέρριψας. Διο τω πυρί
παρεδόθης και ως ἄρτος ηδύς τω Θεῷ
προσηνέχθης. Καθορών δε νυν τον Αμνόν
συν τοις Ἄνω Λειτουργοῖς, **μνημόνευε**
και ημῶν των εν πίστει και πόθῳ
τελούντων την μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ' Ὠδὴ
α', Εἰρμὸς.

Ἵγγραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ημάς

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ
Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ημάς

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν

ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῆ γαλήνη, τῆ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὁδὴ α΄. Ἦχος πλ.
δ΄. Ὑμνὸν διοδεύσας.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τῷ Παύλῳ τῷ θείῳ μαθητευθεὶς, τῷ τῶν
οὐρανίων, Διονύσιε θεατῆ, οὐράνιος
μύστης παραυτίκα, καὶ θεηγόρος
ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὁ χάριτι θεία καταυγασθεὶς, καταύγασον
Μάκαρ, τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχάς,
τὰς σὰς συνιέναι θεοπνεύστους,
διδασκαλίας Διονύσιε.

Δόξα ...

Νοὸς καθαρότητι καὶ ψυχῆς, τῶν
ἐπουρανίων διακόσμων τὰς ἀστράπας,

μαθεῖν ἡξιώθης καὶ τὰς τούτων,
 χοροστασίας ἰδεῖν
 Διονύσιε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Νυμφῶν φωτοφόρος τῆς ὑπὲρ νοῦν,
 σαρκώσεως ὠφθης, τοῦ τῶν ὅλων
 Δημιουργοῦ, ἐκ σοῦ τὴν σάρκα
 Θεομῆτορ, τὴν ἡμετέραν
 ἠμφιάσατο.

ἢ

**Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ανοίξω τὸ στόμα
 μου. Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Εἰρμὸς.**

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
 πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
 βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
 πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
 ταύτης τὰ θαύματα **(δίς)** .

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ημάς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην
 σε Πνεύματι· Ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή
 θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρᾶς
 δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ
 λυθήσεται

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ημάς.

Ἄδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένη
 Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε
 πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου
 Βασιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ
 Παντοκράτορος.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη
βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε
ἡ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου
διάσωσμα.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν, χαῖρε
ἡδύπνοον κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον, θυμίαμα εὖοσμον, μύρον
πολύτιμον.

Εἶτα ο Κανών, ου η ακροστιχίς Ἀθηνῶν
αρχιθύτην ὑμνοῖς γεραίρω. Ἀμήν. **Ωδή**
α'. Ἦχος δ'. Ανοίξω το στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἀξίως υμνήσαί σε επιποθῶ, Διονύσιε,
ἀλλ' ὅμως ἠπόρημαι ἀξίους λόγους
ευρεῖν, ἵν' ὡς ἀρίστα σον βίον ιστορήσω,
διο εξαιτούμαι την σην συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Θεόν ποτέ ἀγνωστον συ λεληθότως
ανίχνευες και τούτον επέγνωκας του
Παύλου τη διδαχή και προσέδραμες
αυτώ και εκολλήθης και γέγονας μύστης
Χριστού, Διονύσιε.

Δόξα Πατρί ...

Hyφράνθη το πνεύμά σου και επλατύνθη
διάνοια Θεόν ως εγνώρισας υπερφυή,
αληθή· Και εζήλωσας αυτώ ομοιωθήναι
βιώσαί τε τούτου ζωήν την ακήρατον.

Και νυν και αιί .. Θεοτοκίον.

Νηδύι σου, άχραντε, ο Θεός Λόγος
εσκήνωσεν, εξ ής και προσέλαβε φύσιν
την βρότειον· πλην αμίαντος ωράθη η
θειότης, Θεός τε και άνθρωπος μείνας
παντέλειος.

ή

**Κανών τής Θεοτόκου. Ώδη γ΄. Ούρανίας
άψίδος. Είρμος.**

Ούρανίας άψίδος, όροφουργέ Κύριε, και
τής Έκκλησίας Δομητορ, συ με
στερέωσον, έν τή άγάπη τή σή, τών
έφετών ή άκρότης, τών πιστών τó
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Προστασίαν και σκέπην, ζωής έμής
τίθημι, σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σύ με
κυβέρνησον, προς τόν λιμένα σου, τών
άγαθών ή αίτία, τών πιστών τó στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Ίκετεύω, Παρθένε, τόν ψυχικόν τάραχον,
και τής άθυμίας τήν ζάλην, διασκεδάσαι
μου· συ γάρ, Θεόνυμφε, τόν άρχηγόν τής

γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι,
ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, Θεομακάριστε.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεισιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ
σε γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.**

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας
ἀψίδος.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεραρθεῖς Ὅσιε,
τῶν ὑπερκοσμίων τὰς τάξεις καὶ τὰ
στρατεύματα, καὶ τὰς λαμπρότητας,
ὑψηγορίαις τῶν λόγων, καὶ πανσόφοις
φράσεσι, πᾶσιν ἐτράνωσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἵψηλῆς θεωρίας, ἐμφορηθεῖς Ἐνδοξε,
τὴν τῶν ὀνομάτων τῶν θείων, πᾶσαν
ἀνάπτυξιν, ἐθεολόγησας, Τριαδικὸς
θεολόγος, γεγονὼς τῇ χάριτι,
θεομακάριστε.

Δόξα ...

Νεκρωθείς τοῖς παροῦσι, τῷ πρὸς Θεὸν
 ἔρωτι, καὶ φιλοσοφία συντόνως
 ἐγγυμνασάμενος, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν,
 ζωοποιῶν χαρισμάτων, θεοφόρον
 ὄργανον, Πάτερ γεγένησαι.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Γεωργία Παρθένε, τοῦ παντουργοῦ
 Πνεύματος, σῶμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων
 ἐκαρποφόρησας, ἐν ᾧ κατέκρινε, τὴν
 ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ ζωὴν ἐπήγασε,
 τὴν αἰωνίζουσαν.

ἡ

**Ὠδή γ'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τους σουσ
 υμνολόγους ', Ὁ Εἰρμός.**

Τοὺς σουσ ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς
 ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
 συγκροτήσαντας πνευματικόν,
 στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
 στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (δίς).

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς
 χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε
 τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε
 τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγή ἀκένωτος
 Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε σώσον ημάς.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν
 ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνάς

κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα,
κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε
θερμὸν ἱλαστήριον.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον
φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον,
χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς
ἐκμειώσασα.

Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἰδοῦ
Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα,
χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος, **τῶν σωζομένων**
πανύμνητε.

**Ὠδή γ'. του Αγίου. Τους σουσ
υμνολόγους.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὡς ἐγνων υπόστασιν την θείαν Χριστού
του αγνώστου σου Θεού επλήσθη η
καρδία σου και ἐλαμψε διάνοια και
επληρώθη ἀπασα ση βιοτή, Διονύσιε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νεκρός ως ωράθη επί ξύλου Χριστός ο
φιλόανθρωπος Θεός, η ήλιος εσκότισται
και πέτραι διερράγησαν τότε συ
ανεφώνησας Θεός ή πάσχει ή το παν
όλλυται.

Δόξα Πατρί ...

Αρρήτως σκηνώσας εν ψυχή σου,
ποιήσας εκεί θείαν μονήν ο
πανοικτίρμων Κύριος την σην ψυχήν
ανέφλεξε και άπαν σου κατέκτησε της
διανοίας το φρόνημα.

Και νυν και αεί .. Θεοτοκίον.

Ρημάτων του θείου Αρχαγγέλου ως
ήκουσας πάλαι εν Ναζαρέτ σαυτήν Θεώ
υπέταξας και τούτον εμεγάλυνας και
ταπεινώ φρονήματι **προσαπεδέξω την
κλήσιν σου.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και
Λόγον.**

Αθηνών πολιούχον και πρεσβευτήν,
Δικαστών τον προστάτην και
εμπνευστήν, αξίως τιμώμέν σε και ωδαίς
μεγαλύνομεν, ότι εν πάσιν έστης το
άριστον πρότυπον, το λόγω τε και πράξει
βιώσαν εν χάριτι. Ὅθεν και προβαίνη προ
ημών αοράτως ως θείον υπόδειγμα και
της πίστεως έρεισμα, ιερέ Διονύσιε.
Πρέσβευε ουν Χριστώ τω Θεώ, όπως
μεθέξωμεν τούτων της χάριτος, οι
γεραίροντες κατά χρέος την μνήμην σου.

Δόξα Πατρί ... Και νυν και αεί.

Θεοτοκίον. Την Σοφίαν και Λόγον.

Γαβριήλ κατεμήνυσε θαυμαστώς, ότι
μέλλεις συλλήψει εν σοι γαστρί της δόξης
τον Κύριον, του Πατρός τον συνάναρχον,
τον προ ηλίου όντα και πάσης της
κτίσεως, τον προανάρχως φύντα και
Πνεύματι σύνθρονον. Ὅθεν ανυμνούμεν
την σεπτήν εκλογήν σου και χείλεσι
κράζομεν· Χαίρε θρόνε ολόφωτε,
ιοστέφανε, πάγχρυσε. Πρέσβευε τω σω
ουν Υιώ, ημαρτηκόσι δωρήσασθαι
άφεσιν και **γάρ έχομεν την σην χρείαν οι**
δούλοι σου.

ή

**Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος. Ἦχος
πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Ὡς τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς,
ἀπεικόνισμα θεῖον ὡς ἀληθῶς, τὰ θεῖα
μυστήρια, ἐκδιδάσκεις τῷ Πνεύματι· Καὶ
φωτισθεὶς τῇ χάριτι, τῆς θείας
ἐλλάμπσεως, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις,
τρανῶς διεσάφησας· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ,
νοητῶς καταλείψας, τὰ θεῖά σου
δόγματα, κατεφώτισας ἅπαντα,
Ἱερομύστα Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου
φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε
ἀμόλυντε, παναμώμητε Δέσποινα, τὴν
σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώπτουσαν
πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον
δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν
μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
μετανοίας τε δάκρυσιν, καὶ τοῦ ῥύπου με
κάθαρσον, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν παισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν,
τῷ εὐσεβῶς προσκυνοῦντι, τὸν
πανάγιον τόκον σου.

Ὡδή δ'. Ο καθήμενος εν δόξη.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Χαίρων ἠκουσας του Παύλου
διαπρύσιον κήρυγμα συν Ιεροθέω, ἀμα
γυναικί τη Δαμάριδι και εκολλήθης
εκείνω, Διονύσιε, και ανέκραζες· Δόξα τη
δυνάμει σου, Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ιερὸν Δικαιοσύνης ως κατέχων
λειτούργημα εν Αρείω Πάγω ἑστης
σπερμολόγον ενωτίσασθαι· και
ηκροάσθης και ἔγνωσ Θεὸν ἀγνωστον,
και ανέκραζες· Δόξα τη δυνάμει σου,
Κύριε.

Δόξα Πατρί

Θύων παύσας τοις ειδώλοις, ιερέ
Διονύσιε, ἔγνωκας θυσίαν Σώματος
τιμίου και Αίματος του υπέρ πάντων
τυθέντος ὡσπερ σφάγιον, και ανέκραζες·
Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Και νυν και αεί . Θεοτοκίον.

Υπὲρ πάντας τους ανθρώπους υπερτέρα
συ πέφυκας, διόπερ επελέγης ἔνδον τον
Θεὸν σου εισδέξασθαι· και το μυστήριον
τούτο κατενόησας και ανέκραζες· Δόξα
τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ωδή ε΄. Εξέστη τα σύμπαντα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

**Τελείν τα μυστήρια, κηρύττειν την
ευσέβειαν έργον σου κατέστησας,
θεόφρον· θηρεύειν έτι τους των ειδώλων
πιστούς, τόξω της αγάπης του Χριστού,
μέλημα νυχθημερόν, Ιεράρχα πεποίηκας.**

**Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

Η χάρις των λόγων σου, ο ζήλος τε των
έργων σου ήνεγκαν καρπούς
πολλαπλασίους· και προσετέθη εις το
σον Ποίμνιον πλήθος φιλοσόφων
Στωϊκών, άμα Επικούρου τε και
Χρισίππου το πλήρωμα.

Δόξα Πατρί

Ναούς συ εδόμησας, ευκτήρια
ανίδρυσας εις το αγιάζειν Θεόν ζώντα,
τον ενοικούντα τε και εδρεύοντα εν ταις
εκκλησίαις ταις Αυτού, και γε ουκ
απέχοντα των ναών των πιστών Αυτού.

Και νυν και αεί ... Θεοτοκίον.

Υπέρ τα ορώμενα, υπέρ και τα νοούμενα
ο τόκος σου, Παρθένε, καθωράθη, δι' ού
ηγνίσθη η φύσις άπασα έμψυχος και
άψυχος ομού, άμα ως ηυδόκησε
ενοικήσαι εν μήτρα σου.

Ωδή ς'. Την θείαν ταύτην.

**Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.**

**Μήτηρ Χριστού του Θεού ημών
ακούσας ότι έζη σωματικώς ο Διονύσιος**

απήλθεν εις Ιερουσαλήμ ιδεῖν αὐτήν
ποθήσας ὁ τρισμακάριος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Νέαν Μονήν παρ' αὐτῆς ευρών ακήκοε
θεσπέσια ῥήματα περί του Ἰησοῦ, α
συνετήρει ἡ ἀμεμπτος ἐν τῇ αὐτῆς
καρδία ἀπαραχάρακτα.

Δόξα Πατρί

Ορών το κάλλος το ἀρρητον, ορών το
μεγαλείον το ἀφατον τῆς Θεομήτορος,
φρίττων καὶ τρέμων ἐβόησε· Θεοῦ
μητέρα εἶναι τὴν ἀπειρόγαμον.

Και νυν καὶ αἰί. Θεοτοκίον.

Ἰδού σοι, χαίρε, ἐκραύγασε φωνή ὁ
Γαβριήλ ὡς ἐώρακε σε τὴν πανάχραντον,
ἣν προεμήνυε ἐσεσθαι Θεοῦ μητέρα
όντως ἀπερινόητον.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

**Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν
πνεύματι, μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ τρεῖς
οὐρανοὺς φθάσαντι, Ἀποστόλῳ Διονύσιε
τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν
καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας
πρὶν καθεύδοντας· διὸ κράζομεν· **Χαίροις
Πάτερ παγκόσμιε.****

Ὁ Οἶκος.

**Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων ἀρεταῖς
χρηματίσας, ὁ μέγας Διονύσιος πᾶσαν,
ὡς ὑπόπτερος, ἐμυήθη τὸν νοῦν τὴν
οὐράνιον γνῶσιν· διὸ ἄσμασιν, ὡς
Ἄγγελον τιμήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν
τοιαῦτα.**

**Χαῖρε, ὁ γνοὺς Χριστὸν διὰ Παύλου,
χαῖρε, πολλοὺς πρὸς Χριστὸν
ἐπιστρέψας.**

Χαῖρε, πολυθέου σκηνηῆς ὀλετήριον,
χαῖρε, θεογνώστου βουλῆς
σκοπευτήριον.

Χαῖρε, βίβλος θεοχάρακτος, μυστηρίων
θησαυρέ, χαῖρε πίναξ θεομόρφωτε, καὶ
διόπτρα οὐρανοῦ.

Χαῖρε, ὅτι τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου κατεῖδες,
χαῖρε, ὅτι προθύμως δι' αὐτὸν σφαγιάζη.
Χαῖρε, πηγὴ βλυστάνουσα ἄφεσιν, χαῖρε,
ῥανὶς κοιλαίνουσα ἄνοιαν.

Χαῖρε, ὁδὸς ἀπλανῆς σωτηρίας, χαῖρε,
φραγμὸς ἀσεβῶν παροδίας.
Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

ή

**Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ' Τη υπερμάχῳ
στρατηγῷ.**

**Των Αθηναίων πας ο Δήμος
ευφημήσωμεν** τον Ιεράρχην τον κλεινόν
και πολυθαύμαστον, ὅτι πρῶτος
ποιμενάρχης ημών κατέστη. Και ως έχει
το προβάδισμα της πίστεως, οὕτως
έλαβε και πρῶτος το μαρτύριον. Διο
κράζομεν· **Χαίρε μάρτυς πρωτόαθλε.**

Ο Οἶκος.

**Ἄριστος οικονόμος του Χριστοῦ
ανεδείχθη** της πάλαι Αθηνών
Εκκλησίας. Και ως εγένου αυτής Ποιμὴν
πρῶτος κατά τάξιν, σαυτόν ηνάλωσας

κηρύσσων και ποδηγετών. Διο βοώμεν
προς σε ταύτα

Χαίρε, ο γνους τον Θεόν δια Παύλου,

Χαίρε, ο δους εις αυτόν τα πάντα.

Χαίρε, ότι Άρειον Πάγον κατέλιπες,

Χαίρε, ότι άγιον Βήμα κατέλαβες.

Χαίρε, ότι συ εβίωσας τον κανόνα τον
χρυσούν,

Χαίρε, ότι συ εμόχθησας δια ποιμνιον το
σον.

Χαίρε, ότι το πλήθος των ειδώλων
καθείλες

Χαίρε, ότι το σκότος το της πλάνης
απήρες

Χαίρε, ποιμήν ψυχών, ακατάβλητε,

Χαίρε, πατήρ πιστών, αδαπάνητε.

Χαίρε, οδόν σωτηρίας γνωρίσας,

Χαίρε, οδόν μαρτυρίου βαδίσας,

Χαίρε, μάρτυς πρωτόαθλε.

Συναξάριον.

Τῆ Γ ' τοῦ μηνός Οκτωβρίου, Μνήμη τοῦ

Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ

Ἁρεοπαγίτου.

Στίχοι.

Τέμνη κεφαλὴν· καὶ τὸ λοιπὸν ὡς μέγα!

Ἄρας γὰρ αὐτήν, Διονύσιε τρέχεις.

Τμηθεὶς Διονύσιε τρίτη κεφαλὴν θέες

αἴρων.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ῥουστικοῦ καὶ Ἐλευθερίου.**

Στίχοι.

Ἐλευθέριον καὶ Ῥουστικὸν τὸ ξίφος,
Ἐλευθέρους τίθησι καὶ τῶν γηϊνῶν.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεοκτίστου.**

Στίχοι.

Κτίστη σέβας δούς Θεόκτιστος, οὐ κτίσει,
Χαίρων κεφαλῆς τὴν ἀφαίρεσιν φέρει.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Διονυσίου καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ ὀκτὼ Μαρτύρων.**

Στίχοι.

Διονύσιος σὺν συνάθλων ὀκτάδι,
Ζόφου μεταστάς, φωτὸς οἰκεῖ χωρίον.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεαγένους.**

Στίχοι.

Ὡς ἦλθεν ἐν χρῶ τῆς πυρᾶς Θεαγένης,
Εἰσῆλθεν αὐτὴν οὐ ταραχθεὶς τῆ θεᾶ.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Θεοτέκνου.**

Στίχοι.

«Ἄπαξ ἐλεύσθην» καὶ Θεότεκνος λέγει,
Ὡς Παῦλος εἶπε, πρὸς Κορινθίους
γράφων.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος, Ἀδαύκτου.**

Στίχοι.

Ξίφει θανών, Ἄδαυκτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς, καὶ Θεὸν ζῶντα
βλέπεις.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χοζεβίτου,
Ἐπισκόπου Καισαρείας.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ἦχος δ΄. Ὡδὴ α΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῆ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ

Ἐπίσταν, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

**τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ Θ΄.

**Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος. Ἦχος β' . Τοῖς
Μαθηταῖς.**

Τῷ Παύλῳ Διονύσιε, τῷ κλεινῷ
κορυφαίῳ, μαθητευθεὶς πανόλβιε, ὑπ'
αὐτοῦ ἐμυήθης, τῶν ἀποκρύφων τὴν
γνῶσιν· ὅθεν σε καὶ λαμπτήρα, τῆ
Ἐκκλησίᾳ τίθησιν, Ἀθηνῶν προχειρίσας,
τῆς εὐσεβοῦς, ἱεράρχην πόλεως, ἣν
φυλάττοις, ὀρθοδοξοῦσαν πάνσοφε, σαῖς
εὐχαῖς θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον. Ἦχος β' . Τοῖς Μαθηταῖς.

Ἐν τῇ σεπτῇ κοιμήσει σου, Παναγία
 Παρθένε, παρῆν ὁ Διονύσιος, σὺν τῷ
 Ἱεροθέω, καὶ Τιμοθέω τῷ θείῳ, ἅμα τοῖς,
 Ἀποστόλοις, ἕκαστος ὕμνον ἄδοντες,
 πρόσφορον τῇ σῆ μνήμῃ· μεθ' ὧν καὶ
 νῦν, πᾶσα γλῶσσα βρότειος ἀνυμνεῖ σε,
 τὴν τοῦ Θεοῦ **λοχεύτριαν, καὶ τοῦ**
κόσμου προστάτιν.

ή

Εξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τοις
Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τον θείον Διονύσιον Αθηνῶν τον
προστάτην καὶ πολιοῦχον κράτιστον,
 ἀντιλήπτορα θείον, ἀνυφημούμέν σε
 πάντες πόθῳ καὶ κατὰ χρέος, καὶ
 ἐκζητούμεν σώζεσθαι το κλεινόν ἡμῶν
 ἄστυ ἐκ συμφορῶν καὶ παντοίων νόσων
 τε καὶ κινδύνων. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις
 πάντοτε ἡ ἡμῶν σωτηρία.

Θεοτοκίον.

Γεθσημανή ἐφέστηκε δωδεκάς
Ἀποστόλων καὶ θείος Διονύσιος,
 Ἱερόθεος ἅμα, ἐξοδιάσαι σὸν σκήνος ὡς
 ψυχὴ σου ἀπέπτη καὶ πρὸς Υἱόν
 μεθέστηκε, Παναγία Παρθένε,
 σεμνοπρεπῶς, ὡς σεμνῶς ἐβίωσας ἐν
 τοῖς κάτω. **Καὶ γὰρ τοῦ Λόγου γέγονας**
επουράνιος θρόνος.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
 αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
 αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
 αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
 τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος. Ἦχος α'. Πανεύφημοι
Μάρτυρες.

Ἀγκίστρω τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος
 ὁ ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγρησεν,
 Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων,
 θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς
 θεασάμενος, μεθ' οὗ δυσώπησον,
 θεωρρῆμον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς
 πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

ή

Ἦχος β'. Ποίοις ευφημιῶν.

Ποῖον εγκωμιῶν στέφανον
καταπλέξωμεν τῷ Ἱεράρχῃ τῷ ἐν ταῖς
 Αθήναις βιώσαντι καὶ ἐπιδεξίως
 ποιμάναντι τὴν τῶν Αθηναίων Ἐκκλησίαν!
 Αυτῆς, πρώτος ἱεράρχης ἀναδέδεικται·

προς δε, πρώτος και εν μάρτυσιν
γινώσκεται. Ούτος προς τούτοις αξίως τη
σεπτή Κοιμήσει Θεοτόκου παρευρεθείς
υμνήσεως ήρξατο μετέχων θείας
αινέσεως.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἄγκίστρῳ τῆς χάριτος σοφῶς, ὁ Παῦλος ὁ
ἔνθεος, δημηγορήσας ἐζώγησεν,
Ἱεροφάντορα, καὶ τῶν ἀπορρήτων,
θεωρὸν εἰργάσατο, σὲ σκεῦος ἐκλογῆς
θεασάμενος, μεθ' οὗ δυσώπησον,
θεορρημον Διονύσιε, τοῦ σωθῆναι, τοὺς
πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

ή

Ἦχος β'. Ποίσις ευφημιῶν.

Ποίσις μελωδικοῖς ἄσμασι
καταστέψωμεν τον Ιεράρχην, το του
Κορυφαίου εκβλάστημα και Ιεροθέου
ανάθρεμμα, Αθηνών τον μέγαν
αρχιθύτην! Το μεν, ως ναούς ειδώλων
καταρρίψαντι, το δε, ως ναούς Χριστού
εμφύχους κτίσαντι. Ἐδει γαρ πνεύματος
πόλει το Πνεύμα οικήσαι, το Πατρί
συνδημιουργόν, Υἱώ τε ομότιμον,
σκηνώσαι και μείναι ἐνοικον.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ .

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἄγγελοι ὁμότιμον τὸν νοῦν, Πάτερ
Διονύσιε, δι' ἀρετῆς ἐργασάμενος, τὴν
ὑπερκόσμιον, τῆς ἱεραρχίας, εὐταξίαν
πάνσοφε, ἐν βίβλοις ἱεροῖς ἀνιστόρησας,
καθ' ἣν ἐρρύθμισας, Ἐκκλησίας τὰ
συστήματα, οὐρανίων, τὰς τάξεις
μιμούμενος.

ή

Ἦχος β'. Ποίοις ευφημιῶν.

Ποίοις υμνωδιῶν μέλεσιν ευφημήσωμεν
τον Ποιμενάρχη, τον αναλωθέντα τω
σώματι και δαπανηθέντα τω πνεύματι
ευατόν ως πρότυπον διδόντα! Ον Παύλος
ἠνεγκεν εις φως και την Αλήθειαν και
σκεύος εκλογῆς γνησίας απειργάσατο.
Γέγονε γαρ πάσι τα πάντα, ίνα πάντας
σώση επηρείας της του Σατάν. Διο γέρας
είληφε προθύμως και το μαρτύριον.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἐμφιλοσοφώτατα Θεῶ μάκαρ Διονύσιε,
ὡς δυνατὸν ὁμοιούμενος, τῶν ὀνομάτων
σύ, μυστικῶς τῶν θείων, εὐσεβῶς
ἐξήπλωσας, τὴν ἔνθεον θεόφρον
ἀνάπτυξιν, ἐνώσει κρείττονι, μνηθεὶς τὰ

ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ μυήσας, τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα.

ή

Ἦχος β'. Ποίσις ευφημιῶν.

Ποίον εγκωμιῶν ἔπαινον απονείμωμεν
τω Διδασκάλω, τω ποτέ Δικαίου
καυχήματι και των δικαστῶν
καλλωπίσματι, τω τα νυν Πνυκί
προσαναβάντι, ακούσαι, ο
«σπερμολόγος» ἔδει λέγεσθαι και
γνῶναι, Χριστοῦ ταφήν και την
ανάστασιν. Ἐμελλε γαρ ταῦτα πάντα
αυτόν συγκλονίσει και εις δρόμον
παναληθή ελκύσει αυτού ψυχὴν και
σῶσαι αυτού την ὑπαρξιν.

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.

Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ἐν Ἱερεῦσι καὶ Μάρτυσι διαπρέψας
Ὅσιε, πιστὸς ἀνεδείχθης Ποιμὴν, τοῦ
Χριστοῦ πιὼν τὸ ποτήριον· διὸ ἐν
ἐκατέροις εὐαρεστήσας αὐτῷ τῷ Χριστῷ,
πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, σὺν τοῖς
ἄνω Λειτουργοῖς, ἐν φωτὶ νῦν
αὐλιζόμενος.

**Και νυν και αι και εις τους αιωνας των
αιωνων αμην. Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ή

**Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.
Ήχος πλ. β'.**

Ο αληθής Θεός ουκ εν χειροποιήτοις
ναοίς κατοικεί, ουδέ υπό χειρών
ανθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός
τινός. Τούτο μαθών υπό του Παύλου,
Διονύσιε, έθηκας την ψυχήν σου εις
κατοίκησιν Αυτού. και πολλούς υιούς και
θυγατέρας αναδείξας εκίνησας την οργήν
του Άρχοντος του σκότους. Και
συμβουλία τούτου τω πυρί παρεδόθης.
Καθαρθείς δε και λάμπας ως χρυσός εν
χωνευτηρίω προσετέθης ταις λαμπηδόσι
του ουρανού. Και νυν, λειτουργών εις το
άνω θυσιαστήριον, πρέσβευε υπέρ ημών
προς Κύριον.

**Και νυν και αι και εις τους αιωνας των
αιωνων αμην.**

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ίκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
του Ιεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
έλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς.** Δόξα
έν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, έν
άνθρώποις εὐδοκία.

- **Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.**
- **Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,**
- **Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.**
 - **Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**
- **Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα ἰ Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.**
- **Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.**
- **Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.**
 - **Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
- **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.**
- **Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**
 - **Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**
 - **Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

**Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῶ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Απολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

**Χαίρει ἔχουσα Ἀθηνῶν πόλις
αντιλήπτορα καὶ πολιοῦχον τον
πρωτεπίσκοπον αὐτῆς Διονύσιον,
Ἀρχιερέων λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα καὶ
των μαρτύρων σεμνὸν επικόσμημα¹⁸
Ἀξιάγαστε, Χριστὸν τον Θεὸν ἰκέτευε
τηρεῖν ἡμᾶς καὶ πόλιν σου ἀπεύραστον.**

Δόξα Πατρί .. Ἦχος δ΄.

**Τον σοφον Ἱεραρχην πιστοι τιμησωμεν
Διονυσιον υμνοις αυτον γεραιροντες ως
πολιουχον Ἀθηνων και αντιληπτορα ως
σοφον υφηγητην και σαφη ερμηνευτην
της ανω μυσταγωγιας και ως ευχαις
αυτου πασιν ημιν δωρουντα το μεγα
ελεος**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ**

ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2023.

ΤΡΙΤΗ. ΙΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἦχος πλ. δ'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνεΐκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπάζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ
 Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
 τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε,
ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσοιοί
σου ἀγαλλιάσονται.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος, ἦντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας,
Ἱερομάρτυς Διονύσιε· Πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Απολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Χαίρει έχουσα Αθηνῶν πόλις
αντιλήπτορα καὶ πολιοῦχον τον
πρωτεπίσκοπον αὐτῆς Διονύσιον,
Αρχιερέων λαμπρὸν ἐγκαλλώπισμα καὶ
των μαρτύρων σεμνὸν ἐπικόσμημα¹⁸
Αξιάγαστε, Χριστόν τον Θεόν **ικέτευε**
τηρεῖν ἡμᾶς καὶ πόλιν σου ἀπείραστον.

Απολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Τον σοφον **Ιεραρχην** πιστοι τιμησωμεν
Διονυσιον υμνοις αυτον γεραιροντες ως
πολιουχον Αθηνων και αντιληπτορα ως
σοφον υφηγητην και σαφη ερμηνευτην
της ανω μυσταγωγιας και ως ευχαις
αυτου **πασιν ημιν δωρουντα το μεγα**
ελεος

Του Ιερού Ναού.

Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
 ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντὶ σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ

έν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἵτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἵγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἵγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπόστολος Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ

Στίχ. Ἦσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα 17:16-34.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν ταῖς
Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοῦ τοῦ
Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἐν αὐτῷ θεωροῦντι κατείδωλον οὔσαν
τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ
συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν
ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.
Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν
Στοϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ,
καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ
σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ Ἕένων
δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι
τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν
εὐηγγελίζετο αὐτοῖς. Ἐπιλαβόμενοί τε
αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον
λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι τίς ἡ καινὴ
αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ;
Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς
ἄκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γινῶναι τί
ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ
πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς

οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ
 ἀκούειν καινότερον. Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος
 ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἔφη· Ἄνδρες
 Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς
 δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.
 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ
 σεβάσματα ὑμῶν εὕρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ
 ἐπεγέγραπτο, ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν
 ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ
 καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν
 κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος
 οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων οὐκ ἐν
 χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ ὑπὸ
 χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται
 προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι
 ζωὴν καὶ πνοὴν κατὰ πάντα· ἐποίησέ τε
 ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων
 κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,
 ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς
 ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν, ζητεῖν
 τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν
 αὐτὸν καὶ εὕροιεν, καί γε οὐ μακρὰν ἀπὸ
 ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ
 γὰρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν, ὡς
 καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν
 εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. Γένος
 οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ οὐκ ὀφείλομεν
 νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ,
 χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως
 ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς
 μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ

Θεὸς τὰ νῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις
 πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, διότι ἔστησεν
 ἡμέραν ἐν ἧ ἔμελλει κρίνειν τὴν
 οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ
 ὤρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν
 ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ἀκούσαντες
 δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν οἱ μὲν ἐχλεύαζον,
 οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ
 τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ
 μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες
 κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καὶ
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ γυνὴ
 ὀνόματι Δάμαρις καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται
 δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου
 ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
 Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἁγίου

Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ιγ'

44 – 54.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
 θησαυρῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν
 εὐρῶν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς
 χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει καὶ πάντα ὅσα ἔχει
 πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι
 καλοὺς μαργαρίτας· ὃς εὐρῶν ἓνα
 πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακε
 πάντα ὅσα εἶχε καὶ ἠγόρασεν
 αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν
 θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους
 συναγαγούση· ἦν, ὅτε ἐπληρώθη,
 ἀναβιβάσαντες αὐτὴν ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς
 ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως
 ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος.
 ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφοριοῦσι
 τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν
 δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν
 κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
 ὀδόντων. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Συνήκατε ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ,
 Ναί Κύριε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο
 πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν
 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ὁμοίός ἐστιν
 ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη ὅστις ἐκβάλλει ἐκ
 τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ

παλαιά. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
 Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆρεν
 ἐκεῖθεν καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα
 αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ
 συναγωγῇ αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
 ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς
 σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
 τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
 καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
 ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
 ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
 ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
 σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
 ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
 τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
 θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν πρόσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν

ἡμῶν ταύτην , καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἄαρὼν τὰς ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοσίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τον ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρὸς.

- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,

καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ

ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
υἱούς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πρόσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

Θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
 κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρσον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως

συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν.

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος.
Ἀλληλούια.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἦχος β'.

**Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῶ ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

- Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ
ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

- Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων,
 ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου
 Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ'
 εὐεργεσία, καὶ ἁγιασμῷ, καὶ ἰάσει τῶν
 ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι
 ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν
 ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,
 εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς
 καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς
 ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν
 σου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν
 ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
 σου.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Του Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογούντάς σε, Κύριε
 καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας,
 σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν
 κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς
 Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς
 ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου
 σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ
 σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς

τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ
κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις
σου, τοῖς ἱερέυσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν,
τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι
πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα
τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ
**τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ἦχος β'.

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς).**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς,
**δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ,** προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ
σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἄμήν.

Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.